

Ikaros v pubertě

Autor vánočních hitů *Sliby se mají plnit o Vánocích* či *Ryba rybě* vydal po osmi letech **nové autorské album**. Ovšem mylil by se ten, kdo by čekal novou porci bezstarostných hitů.

Nějak jste zvázněl. Vážně? Jak se to vezme. Na ptáky jsme krátký jsem udělal někdy v roce 1992. A to je obecně akceptováno jako veselá bezstarostná písnička. Ale zkuste se zaposlouchat do toho textu. Ta úporná snaha zaimponovat motorkou, cigárem, spotřebou alkoholu nebo hvězdnou oblohou. A marně! K tomu ještě ta nenaplněná touha létat.

Přesto, Ikaros na mě dýchá nečekanou skepsí, bilancováním a abych citoval název jedné skladby, krizí středního věku. Dolehla na vás? Třeba na mě časem dolehne, ale zatím mám pocit, že jsem se sotva vylízal z puberty. Ale spousta kamarádů mě už léta varuje: jen počkej, až to na tebe přijde, to tě přejde smích. Tak jsem se do toho zkusil s velkou mírou nadsázky obout. Ale nejste první, kdo se mě takhle ptá. To mě fakt děsí. Jestli tu písničku berete vážně, běhá mi mráz po zádech. Ale co se týče dalších témat, to asi máte pravdu. Popravdě řečeno jsem o tom takhle nikdy nepřemýšlel. Ale Ikaros se to nejmeneje náhodou. To je moje životní filozofie. Dokud to nezkusíte, nikdy se nedozvíte, jestli si zalítáte, nebo dáte na hubu. A jak to chutná.

Náročnost se však netýká jen textové stránky, ale i hudební. Prakticky těsně před Vánoci si troufnete zrovna vy vydát desku bez vánočního hitu. Odvážný krok.

To je věc názoru, já v tom nic moc odvážného nevidím. Co se týče vánočních písniček, těch jsem napsal už dost. A pokud jde o ten předvánoční čas, album prostě vyšlo v momentě, kdy jsem ho dodělal. Začal jsem nahrávat vloni v září a letos v září skončil. V jednom vydavatelství se mě ptali, pro jakou cílovou skupinu je to cédečko určené. Ta terminologie mě fakt děsí. Já nepíšu pro cílovou skupinu. Jediný měřítko je, abych se pod to mohl podepsat.

Kromě dvou muzikálů jste během oné osmileté přestávky od psaní klasických písniček rovněž připravil album předělávek vašich oblíbených skladeb *Na chvíli můj rád*. Nemáte pocit, že trochu zapadlo?

No to máte pravdu. Jednoznačně zapadlo.

Janek Ledecký chce, abychom mu drželi palce

Mrzí vás to? Přece jen šlo o skladby, na kterých jste, podle vlastních slov, vyrůstal.

Mrzí, ale to je riziko každého projektu. Každé album zkrátka nemůže mít nadšené ovace kritiky a získat zlaté a platinové desky. Někdy to jde líp, někdy hůř a někdy samo. A můžete se třeba stavět na hlavu.

Projevilo se nějak osm let pauzy v nahrávání autorských desek v práci na Ikarovi?

V první řadě dělat na albu je úplně jiná práce, než psát pro divadlo. Muzikál má totiž jednu obrovskou výhodu: pokud najdu nosné téma a napíšu si synopsi, už se mi hudba a hlavně texty skládají mnohem snadněji. Už vím, co a jak chci říct, a řeším v zásadě pouze jak budu posouvat děj a charakterizovat postavy. Zdánlivě to vypadá jako mantinely, ale ve skutečnosti je to mnohem jednodušší, než napsat obyčejnou písničku, kterou nebude zpívat žádná divadelní postava. Protože moje písničky vždycky v první řadě nesou osobní výpověď a v případě nového alba jde o velmi intimní záležitost. Snažím se nenosit svoje soukromé věci na trh, ale teď jsem neměl pří-

liš na vybranou. Ale až když to vyšlo, uvědomil jsem si, že v nich na sebe prozrazuju mnohem víc, než jsem měl původně v úmyslu.

Vraťme se ještě k tomu, co jste řekl o muzikálech: stačí vám najít nosné téma a pak už jen dovyprávíte příběh. Zní to až příliš snadně a zavání to chladným řemeslem.

Nemáte strach, že by se z vás časem mohla stát výnosná fabrika na další variace *Hamleta*, která zcela rezignovala na osobní výpověď?

Předně – těžko můžu mluvit o muzikálech obecně, napsal jsem zatím jen dva. A důvod, proč hned nepíšu třetí, ačkoliv oba byly dost úspěšné a moc mě práce na nich bavila, je ten, že jsem zatím nenarazil na téma, které by mě zaujalo a nakopnulo. Jak v *Hamletovi*, tak v *Galileovi* jsem si našel důvod, proč chci tyhle příběhy vyprávět. A proto si taky myslím, že se povedly a dohromady udělaly přes tisíc repríz. Nebezpečí rutiny tady samozřejmě je a bylo by velmi lákavé se mu poddat. Ale snažím se, aby k tomu nikdy v budoucnu nedošlo. Držte mi palce.